

ESPAÑA MOI LONXE DA VISIÓN EUROPEA DE 0 MORTES NO TRABALLO

As cifras estatísticas publicadas son altamente preocupantes, os sistemas de xestión da prevención nas empresas están a fallar

Redacción.- A secretaria de Saúde Laboral de UGT, Ana García de la Torre, analizou nunha rolda de prensa os datos definitivos relativos aos accidentes de traballo en España durante o ano 2023, un ano no que se produciron 1.217.491 accidentes de traballo e rexistráronse 762 accidentes mortais, 108 menos respecto a 2022, descendendo esta cifra nun 12,4%, pero, a pesar deste descenso, as cifras continúan sendo alarmantes e inaceptables. Con todo, os accidentes in itinere aumentaron un 7,7%, “o que pode ser debido a un aumento da mobilidade e a unha falta de integración na xestión preventiva por parte das empresas dos riscos inherentes aos desprazamentos desde os domicilios ata os centros de traballo”.

Ana García de la Torre lembrou que “cada día morreron dúas persoas traballadoras, houbo 3.336 accidentes de traballo, dos que 13 foron graves e 1.774 persoas traballadoras sufriron un accidente con baixa. Desde o ano 1988, primeiro ano do que hai rexistro, ata o de agora, producíronse máis de 42.200 accidentes mortais en España”.

“Os sobreesforzos sobre o sistema musculo esquelético continúan sendo a primeira causa de accidente de traballo con baixa en xornada laboral con 170.940 accidentes, o que supón o 30% dos accidentes laborais con baixa, mentres que os infartos e derrames cerebrais seguen sendo a primeira causa de morte no traballo con 269 accidentes mortais, un 43% dos accidentes mortais ocorridos durante a xornada laboral”, sinalou.

“Isto é algo que podería evitarse se as empresas cumprisen a machada coa normativa en materia de prevención de riscos laborais do noso país e unha correcta avaliación de riscos, xa que nun 36% dos accidentes de traballo con baixa ocorridos en xornada laboral non se realizou a avaliación de riscos obrigatoria por Lei. Para os accidentes cualificados como graves, a

porcentaxe daqueles nos que non se realizou a avaliación de riscos aumenta ata o 42% e no caso dos mortais supón un 33%”, manifestou.

Riscos psicosociais, saúde mental ou perspectiva de xénero, entre os retos

Por todo iso, García de la Torre subliñou que “urxen solucións, débese dar á seguridade e saúde a importancia que merecen e avanzar cara traballos decentes e libres de riscos, onde se faga efectivo o dereito fundamental das traballadoras e os traballadores a contornas laborais seguras e saudables”.

A secretaria de Saúde Laboral destaca que “o tipo de contrato inflúe na sinistralidade, xa que os asalariados con

contratos temporais (englobando todos os tipos de contratación temporal) presentan índices de incidencia superiores aos que teñen contratos indefinidos (incluíndo todos os tipos de contratos indefinidos)”.

“Analizando por tipo de contrato apréciase que en 2023, por primeira vez, as persoas asalariadas con contrato indefinido baixo a modalidade de

Galicia en cifras 2023

Continúa na páxina seguinte...

fixo discontinuo rexistran unha incidencia superior a aquelas persoas asalariadas con contrato temporal a tempo completo. A incidencia do fixo discontinuo aumentou nun 35% respecto á rexistrada en 2021, pola súa banda, a incidencia asociada ao contrato temporal a tempo completo reduciuse nun 25%. “Isto lévanos a pensar que é posible que se estea producindo un traslado da sinistralidade desde a contratación temporal a tempo completo cara á de tipo fixo discontinuo. Algo que seguiremos moi de preto. O fixo discontinuo ofrece maiores garantías aos traballadores e traballadoras que deben estenderse a todo o que ten que ver coa protección da seguridade e saúde no traballo. Polo que instamos ás empresas a que cumpran coa normativa en prevención de riscos laborais”, declarou.

Ana García de la Torre recalcou que “a Lei de Prevención de Riscos Labo-

rais foi un instrumento útil, pero debe ser actualizada para, entre outras cousas, conseguir que a prevención de riscos laborais se integre no sistema xeral de xestión da empresa e para adaptar a norma ás novas realidades do mundo do traballo e ter en conta cuestións relativas á saúde mental e a perspectiva de xénero”.

Diálogo social e Plan de choque

“Actualmente, na Mesa de Diálogo Social en materia de Prevención de Riscos Laborais, aberta o pasado 12 de febreiro, os axentes sociais estamos a debater a actualización da Lei de Prevención de Riscos Laborais. Pero debido a que estes cambios van tardar en chegar, desde UGT continuamos insistindo na necesidade de negociar, no seo desta Mesa, tamén un Plan de Choque contra a Sinistralidade Laboral que contemple, entre outras cuestións, a creación dunha figura similar á do Delegado/a Territorial de

Prevención de Riscos Laborais a nivel estatal. Unha figura que axudaría a mellorar a prevención naquelas empresas nas que non existe representación das persoas traballadoras, xa que é un feito que os centros de traballo sindicalizados son centros de traballo máis seguros”, afirmou.

“Ademais, é fundamental que se destinen maiores recursos para a Inspección de Traballo e a Fiscalía de Seguridade e Saúde no Traballo, así como a creación de Xulgados especializados e, mentres isto se fai efectivo, poderíase estudar configurar ás Forzas e Corpos de Seguridade do Estado, en especial no ámbito local (e autonómico), como auxiliares ou colaboradores no cumprimento preventivo, cando se constaten situacións constitutivas de infraccións graves ou moi graves”, incidiu.

“As empresas deben deixar de ver a prevención de riscos laborais como un custo e empezar a consideralo como un investimento”, finalizou.

UNIÓNS AGRARIAS PON EN MARCHA UN PROXECTO PARA FAVORECER O RELEVO E EVITAR O PECHE DE EXPLOTACIÓNS LÁCTEAS

Redacción.- Cando unha explotación gandeira pecha non volve abrir. É a realidade dunha actividade que non é posible poñer en pausa para voltar darlle ao play cando conveña, o que cada ano se traduce en arredor de 300 granxas en activo menos en Galicia. Frear o abandono e favorecer o relevo no sector lácteo é o obxectivo de Smart Farm Saving, un proxecto que Unións Agrarias pon en marcha co apoio da Axencia Galega de Calidade Alimentaria da Consellería do Medio Rural da Xunta de Galicia e cofinanciado polo Fondo Europeo Agrícola de Desenvolvemento Rural FEADER no marco do Plan Estratéxico da Política Agraria Común (PEPAC) 2023-2027 para o ano 2023.

Dende agora e ata o ano 2026 Unións Agrarias traballará na elaboración dunha base de datos que tentará poñer en contacto aos titulares de explotacións que, xa sexa por idade ou por outro motivo, se atopan próximas ao peche e sen posibilidades de relevo familiar, con persoas interesadas en incorporarse á actividade agrogandeira. A falla de relevo xeracional é un dos principais problemas que afecta ao sector primario. A día de hoxe en Galicia, aproximadamente, o 66% de titulares de explotacións teñen máis de 55 anos de idade, o 40% no caso concreto do lácteo. Ade-

mais, segundo un estudo realizado no marco da Estratexia de Dinamización do Sector Lácteo Galego, o 77% dos gandeiros que non teñen pensado continuar no sector non teñen posibilidade de relevo dentro da familia. Sen embargo, unicamente o 15% deles teñen previsto alugar ou vender a explotación a persoas alleas. Un progresivo abandono ao que tamén contribúen significativamente o incremento dos custos de produción, a incerteza que provoca a inestabilidade dos prezos e a redución de rendibilidade.

Segundo o Observatorio Galego de Dinamización Demográfica, os concellos rurais galegos perderon case o 20% da súa poboación entre 1996 e 2017. A isto hai que sumarlle un avellentamento cada vez máis acentuado da poboación rural que duplica ao existente nas contornas urbanas e que dá lugar a un proceso de abandono con graves consecuencias ambientais, económicas e sociais.

Neste contexto Unións Agrarias pon en marcha Smart Farm Saving, unha ferramenta dixital intelixente que traballará para tender pontes entre os titulares de explotacións próximas ao peche e sen posibilidade de relevo con persoas interesadas en incorporarse á actividade

agrogandeira.

Alén desa recollida de datos e posta en contacto das partes interesadas, o proxecto encargárase de acompañar e prestar o asesoramento preciso para que esa transición entre titulares se realice do xeito máis rendible, coa ollada posta na modernización e na implementación de posibles melloras que poidan contribuír a aumentar as posibilidades de éxito, a sustentabilidade e a viabilidade futura das granxas.

Hai un ano no conxunto de España había 10.411 explotacións lácteas; 5.875 delas en Galicia. A día de hoxe sobreviven tan só 9.756 no Estado e 5.523 en territorio galego. Unha sangría que dá boa conta da delicada situación que atravesamos un sector que precisa de todo o apoio para garantir a súa viabilidade e favorecer o relevo xeracional.

A FUNDACIÓN LUÍS TILVE PROMOVE, XUNTO A OUTRAS ASOCIACIÓNS MEMORIALISTAS, A DECLARACIÓN DA ILLA DE SAN SIMÓN E DO PAZO DE MEIRÁS COMO LUGARES DE MEMORIA

Redacción.- Este mércores 17 de xullo a Fundación Luís Tilve, como membro da plataforma Iniciativa Galega pola Memoria, que reúne á maioría de asociacións memorialistas de Galicia, presentou na Librería Couceiro de Santiago, xunto a outros representantes do citado colectivo, a iniciativa pola cal a IGM comezou a tramitación para que a Illa de San Simón e o Pazo de Meirás sexan incluídos no rexistro de lugares de memoria, ó amparo do establecido nos artigos 49 e 50 da Lei 20/2022.

Ambas solicitudes, presentadas esta semana na Dirección Xeral de Atención ás Vítimas e Promoción da Memoria Democrática, pretenden protexer dous espazos galegos de gran relevancia histórica e simbólica da represión exercida en Galicia e da loita contra o esquecemento e contra a impunidad dos crimes franquistas levada a cabo polos familiares das vítimas. Represión cuxo principal obxectivo foron membros das organizacións obreiras, como UGT, moitos dos cales estiveron presos en San Simón. Deste xeito, fronte ás nulas políticas de Memoria por parte da Xunta de Galicia, fomentárase o compromiso coa divulgación dos valores democráticos a través duns recuperados lugares, ideais para as actividades pedagóxicas e de Memoria.

A declaración de Lugar de Memoria garantiría a protección destes espazos, evitando o abandono actual, e a súa utilización, en ocasións por empresas privadas, para fins que desvirtúan a súa significación e que resultan irrespectuosos para a memoria dos represaliados e das súas familias, como a celebración de xogos, festas do Samaiñ, festivais musicais, etc., que están tendo lugar en San Simón, o que é, ademais, contrario á súa condición de ben de interese cultural. Acaso en Alemaña permitiríase unha festa de disfraces en Auschwitz?

Á iniciativa sumáronse, ademais das asociacións integrantes na IGM, máis dunha vintena de entidades culturais e veciñais que esperan que por fin Galicia conte con dous lugares de memoria, como sucede xa noutras comunidades autónomas. Espazos tan representativos como Meirás, exemplo de abuso contra o pobo, tanto pola extorsión exercida na súa adquisición e ampliación de terreos, como polas medidas represivas que se aprobaron nas reunións celebradas no Pazo. Ou como San Simón, campo de concentración dende ou-

tono de 1936 á primavera de 1943, no que centos de sindicalistas, políticos ou intelectuais, non só galegos, senón tamén doutras partes do Estado, sufriron represión e morte, ata o punto de ter que fondear un barco preto da illa para os presos que xa non cabían.

A Illa da memoria, como se denominou dende o 2006 ata a chegada do PP á Xunta, será un ano máis protagonista do acto anual de homenaxe ás vítimas da ditadura que organiza a IGM, que terá lugar este domingo 21 de xullo, ás 12 horas, e onde se volverá reclamar a declaración de lugar de memoria.

HAI QUE SEGUIR SUBINDO SALARIOS PARA PALIAR A PERDA DE PODER ADQUISITIVO

UGT advirte de que os salarios creceron menos que os prezos e o salario real recortouse 9,3 puntos porcentuais entre 2008 e 2022

Redacción.- O IPC do mes de xuño, publicado polo INE, sitúa a inflación anual nun 3,4%, dúas décimas menos que en maio. Este descenso, que rompe a tendencia dos meses anteriores, débese á baixada do prezo dos carburantes e combustíbles (-2,3% respecto a maio) e ao comportamento dos alimentos, que se encarecen un 0,1% mensual, menos que no mesmo mes de 2022 (0,4%).

Pola súa banda, a taxa subxacente, que recolle a inflación de compoñente máis estrutural, mantense nos mesmos valores, cunha variación interanual do 3%. Con iso, sitúase por baixo da taxa xeral por terceiro mes consecutivo.

En canto aos produtos que maiores incrementos anuais reportan este mes, destacan os paquetes turísticos nacionais (21,7%), a electricidade (14%) e os voos

nacionais (un 12,3%). En sentido contrario, as leguminosas e hortalizas (-4,5%) e o gas natural (-3,1%) rexistran algúns dos descensos de prezos máis sinalados.

Durante o próximo mes deberase vivir o efecto da baixada do IVE sobre os produtos alimenticios, especialmente en casos como o do aceite de oliva (que pasará a ter un 0% de IVE), cuxo prezo creceu un 53,7% respecto a hai un ano e un 101,3% nos últimos dous. Por iso, é esencial que a baixada impositiva trasládese integramente aos prezos para que as grandes distribuidoras non poidan engrosar as súas marxes sobre beneficio, como xa ocorrera meses atrás.

A inflación está a ter un forte impacto sobre os salarios, como se observa nos resultados do Índice de Prezos do Traballo (IPT), publicado recentemente polo INE. Aquí conséntase como os salarios creceron con

menor intensidade que os prezos nos últimos anos: en concreto, 12,2 puntos porcentuais menos entre 2008 e 2022 (último dato dispoñible), o que supuxo que o salario real -é dicir, descontando o efecto dos prezos- da clase traballadora recortouse en 9,3 puntos porcentuais durante ese período.

En consecuencia, a senda de crecemento salarial impulsada polo V AENC (2023-2025) non só é necesaria e coherente nun contexto de crecemento como o actual, senón que tamén se xustifica pola notable perda de poder de compra nos anos predecesores. Así, cabe destacar o efecto positivo que está a ter o acordo, que xa reporta incrementos medios do 4% nos convenios asinados en 2024, por encima da inflación media ata xuño (3,3%). Agora toca trasladar estes incrementos á totalidade de sectores produtivos para evitar que ningunha persoa traballadora quede atrás.

A INMENZA MAIORÍA DA SOCIEDADE ESTÁ DEMANDANDO UNHA REDUCIÓN DO TEMPO DE TRABALLO

Pepe Álvarez: “os sindicatos van a responder a esa demanda social e, se non hai compromiso da patronal, haberá mobilizacións”

Redacción.- O secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, nun encontro cos medios de comunicación e, preguntado pola situación da mesa de negociación sobre a redución do tempo de traballo, quixo lembrarlle ao Goberno e á patronal “que a redución do tempo de traballo xa non é unha cuestión nin do Ministerio de Traballo, nin da patronal, nin dos sindicatos, os traballadores e as traballadoras de España queren que haxa unha redución do tempo de traballo a través dunha modificación do Estatuto dos Traballadores e chegar a esas 37 horas e media”.

“Desde que estou no cargo nunca houbera ningunha reivindicación tan sentida e tan demandada polas persoas traballadoras, como esta”, sinalou, “e os sindicatos imos responder a esa demanda da sociedade”. Neste sentido, pediu á patronal que “deixen de marear e digan se están de acordo ou non coa xornada de 37 horas e media e en que condicións están de acordo” porque parece que están a tratar de perder o tempo para ver se ocorre algo que permita non acometer esta reforma.

Pepe Álvarez manifestou que lle gustaría saber o que pensan os partidos políticos se están a favor ou en contra destas medidas, deben ser claros porque hai moitas persoas que están interesadas niso e votarían en consecuencia.

“Non xoguemos coa vontade da xente, esta é unha cuestión que se converteu nunha demanda da inmensa maioría dos cidadáns e cidadás do noso país” e as razóns que a patronal esgrime non teñen ningún fundamento “nin produtivo nin económico, xa que se queremos mellorar a produtividade, deberase facer coa mellora tecnolóxica do país. A redución do tempo de traballo axudaranos a dar un salto en materia de produtividade e de mellorar as condicións das persoas traballadoras”.

O Goberno e forzas políticas deberán definirse

“Por iso, se non hai un compromiso da CEOE, evidentemente, as organizacións sindicais hai tempo que vimos traballando coa idea de xerar un proceso de mobilizacións, a partir do mes de setembro, que obriegue ao Goberno e ás forzas políticas a definirse. É unha cuestión que require maioría nas Cortes, así que vai ter que mollarse todo o mundo. Non se poden bloquear os dereitos dos traballadores e traballadoras”, aseverou.

Non se debe traballar en condicións que poñan en risco a saúde

En relación coas consecuencias

das altas temperaturas nas persoas traballadoras, Pepe Álvarez recalcou a importancia de actualizar a actual Lei de Saúde e Seguridade no Traballo porque “a calor mata” e “non pode haber ningunha empresa no noso país onde se enmascaren estas situacións de calor ou se obriegue aos traballadores e as traballadoras a traballar nunhas condicións que poñen en risco a súa vida”.

“O Goberno debe ser consciente de que esta norma tense que actualizar xa e a mesa de negociación que temos aberta leva un ritmo insuficiente”, sinalou, porque hai cuestións que cambiaron no noso mercado de traballo que deben ser incluídas, por exemplo, os riscos psicosociais e a saúde mental, ou cuestións relativas ao cambio climático, con ondas de calor, por exemplo, que van en aumento.

“Ademais, aínda por riba, temos unha Inspección de Traballo saturada de forma que é moi difícil que poida actuar en tempo e forma en situacións de risco que suceden nun momento determinado. Por iso é moi importante que a implementación da nova Lei de Saúde e Seguridade no Traballo inclúa que se poida decretar o paro nun traballo en función da climatoloxía se hai risco, sen que teña que ser a Inspección de Traballo a que o aconselle porque esta, cos medios que ten, é imposible que poida chegar”, engadiu.